

Ο ΔΕΚΑΤΙΣΜΟΣ

Λοιπόν τὸ μέγα καὶ ποθητὸν ἔργον τῆς μεταρρυθμίσεως, τὸ ἔργον τῆς καταλύσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως ὅπερ ὡς κατεπεύγον καὶ ἀπαραίτητον κραυγὴ μεγάλη καὶ ὁμοθυμαδὸν ὑπεδαίκνυσεν ἡ ἀνεπηρέαστος κοινὴ γνώμη μέλλει σὺν Θεῷ ν' ἀρχίσῃ καὶ ἡ σκαπάνη βαρεῖα καταπίπτει πρῶτον ἐπὶ τῆς βουλῆς.

Αὐτὸ τὸ τέρας τὸ πολυσύνθετον, τὸ ποικιλόμορφον, τὸ Ἀρλεκινικόν, τὸ φέρον φουστανέλλαν καὶ χειρόκτια ἐκ δέρματος σουηδικοῦ, περιπόδια ρυπαρὰ καὶ μονύελον, τὸ ἀποπνέον ὀσμὴν μυρεφείου ἄμα καὶ ἀχυρῶνος, τὸ φθεγγόμενον γλῶσσαν φιλοσόφου ἐνταυτῷ καὶ λωποδύτου, αὐτὸ εἶνε ὁ πρῶτος καὶ μέγας ἔνοχος τῆς ἀφορήτου καταστάσεώς μας. Αὐτὸ τὸ ἀγενὲς προῖον ἀσέμνου ἐπιμιξίας τὸ φέρον εἰς τὸ αἷμά του τὸ μόλυσμα τῆς πολιτικῆς ἀκαλασίας τοῦ 1862, εἶνε ὁ παρτίτιος τοῦ μακρασμοῦ καὶ τῆς σήψεως ὑφ' ἧς ταλαιπωρεῖται σχεδὸν ἀνιάτως τὸ σῶμα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας. Βριάρεως τερατώδης μὲ κεφαλὰς 245 καὶ μὲ χεῖρας 490 κάθηται εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἔθνους μὲ τὸ βάρος τῶν μυριάδων μολυβδίνων σφαιριδίων ὕσαι ἀντιπροσωπεύουσι τὰ μέλη του καὶ ὀργιάζει καὶ ἐμπαιζει καὶ μυζᾷ καὶ σπαταλᾷ καὶ διαλύεται καὶ διαλύει καὶ δημιουργεῖ καὶ καταστρέφει καὶ προίσταται καὶ ἀνθίσταται καὶ μεθίσταται καὶ ἐμποδίζει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Τὸ παρὰ τὴν ἑδὴν Σταδίου ἄρρυθμον οἰκοδόμημα εἶνε ἡ Βηθλεὲμ ἐν ἧ ἑνσαρκωθείσα ἐτέχθη καὶ ἐγαλουχήθη ἡ λυμκινουμένη ἡμᾶς μέχρι σήμερον πολιτικὴ φουλότης. Εἰς τὴν φάτην αὐτῆς δὲν ἀνευρέθη δυστυχῶς κανεὶς Σωτῆρ, ἐκ τῆς φάτης ὅμως αὐτῆς ἐτραύφησαν καὶ ἐπαχύνθησαν ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες παρασίτων, οὓς ἐκ πάσης ἀφανοῦς γωνίας ἀνασύρει καὶ προάγει εἰς φῶς ἡ κακοήθης δημοκοπία, ἡ εὐκαπάτητος ἀμάθεια, ἡ ἐπονείδιστος συνκλιχγῆ.

Δικαίως λοιπόν, πρῶτον κτύπημα τῆς σκαπάνης τῆς μεταρρυθμίσεως καταφέρεται ὕπως ἀποκόψῃ μέρος τῶν κεφαλῶν τῆς ἀπηνόου ταύτης Ἰῦδρας. Τὰς ζητεῖ ὡς Ἡρωδιδᾶς πρὸς ἐξιλέωσιν ἡ πολυπαθὴς χώρα, ἥτις μετὰ φρίκης εἶδεν ἐαυτὴν φθάσασαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ἐλέθρου ἕνεκα τῆς ἐσχάτης παραλυσίας καὶ ἐξαχρειώσεως τῶν πολιτικῶν ἡμῶν θεσμῶν. Ἡ σοβαρὰ μεταρρυθμιστικὴ ἐργασία ἧς ἐπιλαμβάνεται ἡ νῦν κυβέρνησις παρουσιάζουσα τὰ νομοσχέδια περὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τῆς κατὰ νομὸν ἐκλογῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν, βασίζεται ἐπὶ τοῦ πανδημῶς ἐκδηλωθέντος αἰσθημάτος τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς ἀποσείσεως τοῦ ζυγοῦ τῆς αὐθαριετοῦ βουλευτικῆς τυραννίας.

Ἄς οἰμώζουσιν ἀπὸ τοῦδε μερικοί. Θὰ ἐγερθῶσι βεβαίως παράπονα καὶ κατακραυγαὶ καὶ θὰ παρουσιασθῇ ἀντίδρασις. Ὅταν ὁ τύλος ριζώσῃ βαθέως εἰς τὰς σάρκας, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ ἄνευ κραυγῆς ἄλγους. Ἄλλ' ἡ Βουλὴ αὕτη ἡ ἀμκρτωλή, ἡ γενέτειρα ἀπλήστων πλειονοψηφῶν, καὶ ἀμειλίκτων μειονοψηφῶν, ἀγρίων δηλαδὴ Ἐτεοκλέων καὶ Πολυνεικῶν κατασπαραττόντων διὰρκῶς ἀλλήλους καὶ τὸν τόπον, ἡ Βουλὴ αὕτη εἶνε ἀπὸ τοῦδε καταδεδιχαμένη ὁ δὲ δεκατισμὸς αὐτῆς καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς κινδυνώδους αὐτῆς ἐπιρροῆς ἀναπόφευκτος χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου. Κατ' ἀρχὴν ἡ καταδικη αὐτῆς εἶνε γενικῶς παραδεδεγμένη· τὰ καθέκαστα τῆς ἐφαρμογῆς ἀφίενται εἰς τὴν ἔμφροναν ἐκτίμησιν τῶν ἀναλαβόντων τὴν σοβαρὰν πρωτοβουλίαν.

Τοῦτο εἶνε ὅμως τὸ ἀξιοπαρατήρητον ὅτι τὸν ἀπειλοῦν-

τα τὸ βουλευτικὸν σῶμα σκληρὸν δεκατισμὸν θὰ κρίνῃ καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπιδοκιμάσῃ αὐτὴ ἡ νῦν ὑφισταμένη βουλὴ. Σπάνιον ὄντως παράδειγμα ἐθελοθυσίας, ἀλλὰ καὶ διδακτικώτατον. Ἡ βουλὴ αὕτη, τὸ κλεινὸν δημιούργημα τῆς 7 Ἀπριλίου, ἡ ἐλθοῦσα ἐν κυμβάλοις καὶ ἀλαλαγμοῖς ὅπως καταλύσῃ ἐν σύστημα καὶ ἰδρύσῃ ἄλλο, ἀφοῦ ἐκβεβακχευμένη ὑπὸ τῆς νίκης ὀργίασε πλέον πάσης ἄλλης, ἀνέτρεψεν, ἐσύλησεν, κατηδάφισεν, ἠσώπειυσεν, ἐλακπάτησε, πτοηθεῖσα ἔπειτα ἐκ τῶν ἐλεθρίων συνεπειῶν τοῦ ἔργου τῆς προσῆλθε ταπεινὴ, συντετριμμένη, κατακρυσταλλισμένη καὶ κύπτει καρτερικῶς τὸν ἀχχένα ὑπὸ τὸ φάσγανον ἐκείνου ὃν ἐζήτει μετὰ βοῆς καὶ θυμοῦ νὰ ἐξοντώσῃ. Ἡτίμασε τὸ ἱκρίωμα ὅπως ἠτίμασε τὴν μοναρχίαν, λέγει ὁ Λαμαρτίνος περὶ τῆς Δυβαρρύ, παλλακίδος τοῦ Λουδοβίκου Π' ἥτις ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς κρατομήσειός τῆς ἐπεκαλεῖτο γοερῶς τὸν οἶκτον τοῦ δαμίου. Παρὰπλήσιον τι δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῆς βουλῆς ταύτης, ἧς ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία εἶνε ἱκανὴ φρονούμεν νὰ πείσῃσι πάντα τυχόν εἰσέτι δισταζόντα ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξκαλουθήσωμεν βιοῦντες μὲ τοιοῦτο σύστημα καινοβουλευτικὸν καὶ νὰ στηρίζωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν εὐημερίαν τοῦ κράτους καὶ τὰς πολυτίμους ἡμῶν ἐθνικὰς προσδοκίας, ὑπὲρ ὧν ἐκάστοτε τόσον ἠρωϊκὸν αἷμα ἐχύθη.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ ζήτημα πασῶν τῶν ἡμερῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος καὶ πασῶν τῶν ὡρῶν (καθὼς καὶ τῶν Ὁρῶν) τῆς ἡμέρας ἦτο ἡ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμενομένη ἀρσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Εὐχόμεθα νὰ πραγματοποιηθῇ ὅσον τάχιστα καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσι τὰ παράλια μας ἀπὸ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐστριακῶν καὶ ἰταλικῶν ναρκοβύλων. Μετὰ τὴν ἀρσιν ὅμως θὰ ἦτο ἴσως ἀναγκαία μία κάθαρσις ἐκ μέρους ἡμῶν δι' ὅλας τὰς ἐξ Εὐρώπης προελεύσεις, ὅπως ἐπὶ τινα καιρὸν τοῦλάχιστον ἀπαλλαγῶσιν οἱ λιμένες μας τῆς εὐχαρίστου παρουσίας τῶν πλοίων τῶν γίλωρ Δυναμέων.

*.

Τὸν καταπιέζοντα ἡμᾶς ἀποκλεισμὸν ἐξακολουθοῦσιν ἀποκαλοῦντες οἱ Εὐρωπαῖοι *Εἰρηικόν*. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἔχει ἀποδοθῆ μέχρι τοῦδε εἰς δύο τινὰ, εἰς τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσιατικῆς καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου μέγαν ὠκεανὸν καὶ εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἐλληνικῶν παραλίων. Κατὰ πόσον δὲ ἀπεδόθη ἀρμυδιῶς δι' ἀμφοτέρω ἄς μαρτυρήσωσιν οἱ ναυτιλλόμενοι.

*.

Ἀποκλεισμός... pacifique !

Περὶ ἔργον ! Ὁ Ἰουδαῖος χάριν τῶν θραυσθεισῶν ὑέλων τοῦ ὁποίου μᾶς ἐπέβαλε κατὰ τὸ 1850 ἡ ἀείποτε τρυφερὰ μας φίλη Ἀγγλίς τὸν πρῶτον ἀποκλεισμὸν, ἐκαλεῖτο Πατσίφικος.

Αὐτὸ τὸ γλυκύτατον εἰρηνικὸν ὄνομα πολὺ μᾶς καταδιώκει !

*.

Ἄν ἔλειψαν ὅμως Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὸ μέσον εἰς τὴν πα-